

Nomen-omen? Tentokrát pro nás všechny, přátelé...

Když svého času nastoupil do vlády ministr průmyslu Kocourek, nevěnoval jsem tomu přílišnou pozornost. Teprve, když tento různolící mužík tahal chlapácká gesta jako kouzelník králíky z klobouku – „eurohujerské závazky“ v oblasti obnovitelných zdrojů, obnovení možnosti vyvlastnit lidi kvůli těžbě hnědého uhlí, či „zatím ještě nekompletní materiál“ jeho ministerstva, který jasně deklaroval možnost vyrabovat černé uhlí zpod Beskyd –, zpozorněl jsem. Mnohem zajímavější to pro mě začalo být ve chvíli, kdy někdo šikovný vyšťoural 16 miliónů na kontě maminky páně ministra.

Nejvtipnější ze všech vystoupení zmíněného ministra však bezesporu byla tiskovka, kde vysvětloval, že šlo vlastně jenom o technický „odklon“ peněz kvůli jeho rodinné situaci. Ten odklon si představuju, jako když letadlo nemůže přistát na Ruzyni, protože tam zrovna zuří sněhová bouře.

Tisková konference pana Kocourka mě přesvědčila o jednom jediném – skutečně od teďka věřím tomu, že žiju v pověstném Kocourkově. Jasně, nikdo neví, kde má původ oněch 16 miliónů, to nám dotyčný pán nevysvětlil a orgány činné v trestném řízení to třeba ani nezajímá. Na druhou stranu se veřejně přiznal nejméně k dvěma trestným činům a nebyl za to na místě v přímém přenosu zatčen. Co to udělá s morálním postojem národa, není třeba podrobně pitvat. Víme to všichni. Dokud všichni mazaní kočičáci neskončí v této zemi za katrem, a nepobudou tam do doby, než z nich budou mrzutí vypelichaní kocouři, pak se tu nic nezmění.

Na rozdíl od politiků v Izraeli, kde teď do vězení ženou svého někdejšího prezidenta, mají někteří naši páni v moci postavení velké štěstí v tom, že máme přeplněné věznice. I kdybychom chtěli, měli a mohli, tak je stejně nemáme kam zavřít. No řekněte sami, není tohle Kocourkov?

Petr Plaňanský